

भेषजं करोति । एताः ह वै मुण्डिभ औदन्यवः । भू-
 णहत्यायै प्रायश्चित्तिं विदाञ्चकार । यो हास्यापि
 पूजायां ब्राह्मणः हन्ति । सर्वस्मै तस्मै भेषजं करोति ।
 जुम्बकाय स्वाहेत्यवभृथ उत्तमामाहुतिं जुहोति । वरु-
 णो वै जुम्बकः । अन्तत एव वरुणमवयजते । खलते-
 विक्लिधस्य शुक्लस्य पिङ्गाक्षस्य मूर्ध्नि जुहोति ॥ एतद्वै
 वरुणस्य रूपम् । रूपेणैव वरुणमवयजते ॥ ३ ॥
 लोके मृत्युर्जुहोति मूर्ध्नि जुहोति द्वे च ॥ अनु० १५ ॥

षोडशोऽनुवाकः ।

वारुणो वा अश्वः । तं देवतया व्यर्द्धयति । यत्
 प्राजापत्यं करोति । नमो राज्ञे नमो वरुणायेत्याह ।
 वारुणो वा अश्वः । स्वयैवैनं देवतया समर्द्धयति । न-
 मोऽश्वाय नमः प्राजापतय इत्याह । प्राजापत्यो वा
 अश्वः । स्वयैवैनं देवतया समर्द्धयति । नमोऽधिपतय
 इत्याह ॥ १ ॥

धर्म्मो वा अधिपतिः । धर्म्ममेवावरुन्धे । अधिपति-
 रस्यधिपतिं मा कुर्वधिपतिरहं पूजानां भूयासमित्या-
 ह । अधिपतिमेवैनः समानानां करोति । मां धेहि